

Humanitäre Hilfe

Die Verpflichtung zu helfen

Bilder von Konflikten und Katastrophen füllen jede Woche von neuem die Nachrichtensendungen im Fernsehen und die Titelseiten der Zeitungen. Ziel der Europäischen Union ist es, denjenigen Menschen Hilfe zu leisten, die sie am dringendsten brauchen, unabhängig von ihrer Rasse, Religion oder politischen Überzeugung und unabhängig davon, ob die Krise auf einen von Menschen verursachten Konflikt oder eine Naturkatastrophe zurückzuführen ist.

- [Überblick](#)
- [Rechts-vorschriften](#)
- [Mehr Informationen](#)

Die EU ist an allen Unruheherden präsent, so auch im Irak, in Afghanistan, den palästinensischen Gebieten und vielen Teilen Afrikas. Die weltweiten EU-Hilfsmaßnahmen erfolgen zum Teil in Regionen weit ab von den Kameras der Weltmedien in so genannten vergessenen Krisenzonen und Gebieten, in denen nach Beendigung eines Konflikts nach wie vor Instabilität herrscht. Dazu gehören Tschetschenien, Kaschmir, Nepal, Burma (Myanmar), die Westsahara und Kolumbien.

ECHO

Die Hilfsmaßnahmen der Europäischen Union werden über die für humanitäre Hilfe zuständige Generaldirektion (ECHO) abgewickelt. Die Aktivitäten von ECHO zeugen von der zunehmenden Verbreitung ernster Krisen in der ganzen Welt, aber auch von der Bereitschaft der EU, bei der Unterstützung der Opfer mit notwendiger Ausrüstung und fachlicher Hilfe eine Führungsrolle zu übernehmen. Der durchschnittliche Jahreshaushalt von ECHO belief sich in den letzten Jahren auf ca. 700 Millionen Euro.

Erste Pflicht von ECHO ist, Leben zu retten und zu erhalten, Leid zu lindern und die Integrität und Würde der Betroffenen zu schützen.

Soforthilfe kann die Bereitstellung von Zelten, Decken oder anderen lebensnotwendigen Gütern wie Nahrungsmitteln, Arzneimitteln, medizinischer Ausrüstung, Wasseraufbereitungssystemen und Kraftstoff umfassen. ECHO finanziert auch medizinisches Personal, Minenräumexperten sowie Maßnahmen in den Bereichen Verkehr und Logistik. Seit 1992 war ECHO in mehr als 100 Ländern tätig.

Unser Netzwerk

Die EU und ECHO können nicht selbst die erforderlichen Ressourcen mobilisieren, um Soforthilfegüter bereitzustellen, Rettungsteams einzusetzen, Feldlazarette aufzubauen und provisorische Kommunikationssysteme einzurichten. Deshalb finanziert und koordiniert ECHO diese Maßnahmen vor allem, wobei es sich auf kompetente Partner wie Nichtregierungsorganisationen (NRO), UN-Organisationen und das Internationale Rote Kreuz stützt, um Nahrungsmittel und Ausrüstung bereitzustellen und Soforthilfeprogramme abzuwickeln.

Vertriebene Frauen in Darfur erhalten Hilfe.

Jeder Partner hat dabei eine besondere Rolle. NRO spielen häufig eine Schlüsselrolle in Bürgerkriegsgebieten, zu denen den UN-Organisationen oder dem Roten Kreuz der Zugang verweigert wurde und in denen sie als einzige Organisationen präsent sind. In komplexen Krisen, die große Gebiete betreffen und umfangreiche Bevölkerungsbewegungen mit sich bringen, sind nur große UN-Organisationen wie das Welternährungsprogramm oder das UN-Hochkommissariat für Flüchtlinge (UNHCR) in der Lage, allen Opfern die notwendige Hilfe zukommen zu lassen. Das Internationale Komitee des Roten Kreuzes mit seinen weltweiten Vertretungen ist häufig die Organisation, die am schnellsten Hilfe in Gebieten bereitstellen kann, die von unerwarteten Naturkatastrophen heimgesucht wurden.

Eine helfende Hand

Für die humanitäre Hilfe der EU stehen drei wichtige Instrumente zur Verfügung: Soforthilfe, Nahrungsmittelhilfe und Hilfe für Flüchtlinge aus Konfliktgebieten sowie für Vertriebene, die innerhalb eines Kriegslandes oder einer Kriegsregion auf der Flucht sind.

- Soforthilfe wird in Form von Barzahlungen für den Erwerb und die Bereitstellung lebensnotwendiger Güter wie Arzneimittel, Nahrungsmittel und Schutzvorrichtungen oder zur Finanzierung des Wiederaufbaus nach einer Katastrophe geleistet. Soforthilfe muss schnell und flexibel erfolgen.
- Nahrungsmittelhilfe wird auf zwei Arten bereitgestellt: Zunächst einmal liefert die Union die üblichen Mengen an Nahrungsmitteln an Regionen, die unter Hunger oder Dürre leiden, um eine sichere Nahrungsmittelversorgung zu ermöglichen, bis die normale Erzeugung wieder aufgenommen werden kann. Zum andern stellt sie Sofornahrungsmittelhilfe bereit in Fällen, in denen plötzliche Nahrungsmittelknappheit infolge von Menschen verursachter Katastrophen oder unvorhergesehener Naturkatastrophen auftritt.
- Die EU und ihre Mitgliedstaaten leisten Flüchtlingen Hilfe, die aus ihrem Land vertrieben wurden, sowie Vertriebenen, die innerhalb ihres Landes oder ihrer Region auf der Flucht sind. Die Maßnahmen der EU helfen ihnen über die Notlage hinweg, bis sie nach Hause zurückkehren oder sich in einem anderen Land niederlassen können.

Auslaufstrategie und Grauzone

Katastrophenhilfe und Soforthilfe sind von ihrer Definition her kurzfristig. Die von der EU finanzierten Maßnahmen dauern in der Regel nicht länger als sechs Monate. Allerdings will die Union sicherstellen, dass, wenn die humanitäre Hilfe eingestellt wird, Menschen, denen sie Hilfe geleistet hat, die Situation wieder selbst bewältigen können oder dass eine andere Form längerfristiger Entwicklungshilfe verfügbar ist. Ansonsten besteht die Gefahr, dass für die Zeit nach dem Auslaufen der humanitären Hilfe keine weiteren Vorkehrungen getroffen sind.

Um diese Gefahr zu verringern, fordert die EU ihre Partner vor Ort auf, bei der Konzipierung eines Projekts auch eine Auslaufstrategie festzulegen: Danach sollten sie entweder bei Abschluss des Projekts die Kontrolle an eine örtliche Behörde zurückgeben oder, wenn dies nicht möglich ist, dafür sorgen, dass andere Hilfsstrukturen an ihre Stelle treten.

Die EU leistet vor allem im Nahen Osten, in Asien und besonders in Afrika Soforthilfe. Nach Beendigung der Konflikte in Liberia, Burundi, der Demokratischen Republik Kongo, Sierra Leone, Darfur im Westen Sudans und den benachbarten Gebieten des Tschad werden dort nun die notwendigen Hilfsmaßnahmen durchgeführt.

Vysoká úroveň a pestrá nabídka

Televize je pro mnoho lidí hlavním zdrojem informací a zábavy. V audiovizuální oblasti se střetávají nemalé obchodní zájmy a otázky kulturní rozmanitosti, veřejné služby a sociální odpovědnosti. Vláda každého členského státu má vlastní audiovizuální politiku, přičemž Evropská unie stanovuje pravidla a postupy v případě společných zájmů, jakými jsou například otevřené hranice EU a spravedlivá hospodářská soutěž.

- [Přehled](#)
- [Právní předpisy](#)
- [Další informace](#)

Televize a mediální služby na vyžádání v EU

Evropská unie již od roku 1989 úspěšně reguluje přeshraniční televizní vysílání na jednotném evropském trhu. V současnosti je díky moderním technologiím televizní vysílání k dispozici kdekoli a kdykoli. Televizní programy můžeme sledovat na tradičních přijímačích či prostřednictvím internetu na počítačích, případně i v mobilních telefonech a jiných příručních a kapesních zařízeních. Unie revidovala předpisy s ohledem na tuto skutečnost. Směrnice o audiovizuálních mediálních službách se nyní týká i služeb na vyžádání.

Předpisy EU chrání děti před škodlivým obsahem.

Tato směrnice od členských států vyžaduje koordinaci jejich vnitrostátních právních předpisů, aby:

- neexistovaly žádné překážky volného pohybu televizních programů a mediálních služeb na vyžádání v rámci jednotného trhu
- vždy, kdy je to možné, televizní stanice vyhradily nejméně polovinu vysílacího času pro evropské filmy a pořady a aby služby na vyžádání také podporovaly evropskou produkci
- byly chráněny některé důležité cíle veřejného zájmu, například kulturní rozmanitost
- široká veřejnost měla přístup ke sledování významných událostí, které proto nemohou být vyhrazeny jen pro placené televizní programy. To se týká především mezinárodních sportovních událostí, například olympijských her a mistrovství světa ve fotbale
- děti a mládež byly chráněny před násilnými nebo pornografickými programy zařazením těchto programů do pozdních hodin nebo omezením přístupu prostřednictvím technického zařízení zabudovaného do dálkového ovladače
- osoby a organizace, o nichž byly v televizním vysílání šířeny nepravdivé informace, měly možnost reagovat
- všechny audiovizuální mediální služby respektovaly určitá základní pravidla týkající se obchodních sdělení (určení původu sdělení, respektování lidské důstojnosti, omezení ohledně alkoholu, tabákových výrobků a léků apod.)

- byl zcela dodržován maximální vysílací čas pro reklamu (12 minut za hodinu).

EU podporuje evropské filmaře.

Veřejnoprávní vysílání

Závazek členských států EU podporovat veřejnoprávní vysílání posílila Amsterodamská smlouva, která nabyla účinnosti v roce 1999. Tento závazek potvrzuje význam, který vlády přikládají veřejnoprávnímu vysílání a jeho úloze, pokud jde o uspokojování demokratických, sociálních a kulturních potřeb a zachování plurality navzdory koncentraci médií.

Každý stát může veřejnoprávní vysílání rovněž finančně podporovat, avšak pod podmínkou, že poskytované finanční prostředky jsou užívány ve prospěch veřejné služby a nenarušují běžné obchodní operace nebo hospodářskou soutěž mezi provozovateli vysílání.

Kulturní výjimka

Požadavek obsažený ve směrnici o audiovizuálních mediálních službách a týkající se minimální kvóty evropských programů odráží obavy, že americká produkce by jinak na evropském trhu získala dominantní podíl. Přestože se v zemích EU točí více filmů než v USA, 75 % příjmu evropských kin pochází z amerických filmů.

Evropská unie je členem Úmluvy UNESCO o ochraně a podpoře rozmanitosti kulturních projevů. S cílem chránit vlastní kulturní rozmanitost a podporovat místní produkci vyjednala Unie ve Světové obchodní organizaci výjimku z pravidel volného obchodu. Tato tzv. „kulturní výjimka“ členským státům umožňuje omezovat dovoz kulturních děl, např. filmů.

Media 2007

Nemělo by však velký význam vyhradit kvóty pro evropské filmy a pořady, pokud by místní produkce nedostačovala k jejich naplnění. Proto existuje program *Media*, který je druhým základním kamenem audiovizuální politiky EU. Jeho účelem je finančně podporovat evropskou produkci kvalitních filmů a televizních pořadů, přispívat k jejich většímu rozšíření v Evropě i ve světě a zvyšovat konkurenceschopnost evropského filmového průmyslu.

Program *Media* byl zahájen v roce 1990. Současný program platí pro období 2007 až 2013 a jeho rozpočet činí 755 milionů eur. Podobně jako jeho předchůdci se zaměřuje na produkci, distribuci a propagaci filmů a dalších audiovizuálních děl.

